

Ὁ Μαρτῖνος καὶ Οὐάλτερος ἦσαν καλὰ παιδιά, καὶ λοιπὸν πρὶν ἀναχωρήσωσιν ἀπεφάσισαν νὰ ὑπάγωσι καὶ ἀποχαιρετήσωσι τὸν παλαιὸν τῶν διδασκαλόν, τὸν καλὸν γέροντα Ἀρθούρον, εἰς τοῦ ὁποίου τὸ σχολεῖον ἐσπούδασαν τόσα ἔτη, καὶ τὸν ὁποῖον ὑπερηγάπων.

—Τί θὰ γείνης; Μαρτῖνε! ἠρώτησεν ὁ καλὸς γέρον.

—Ἀγαπῶ νὰ σπουδάσω διὰ νὰ γείνω διδάσκαλος, —ἀπεκρίθη ἐκεῖνος μετριοφρόνως.

—Ἐξαίρετον, ἀλλὰ πολὺ δύσκολον ἐπάγγελμα, —παρετήρησεν ὁ διδάσκαλος. Ἐλπίζω, ὅτι θὰ κατασταθῇς ἄξιος καὶ πιστὸς, καὶ σὲ εὐχομαι ν' ἀποκτήσης πολλοὺς μαθητάς, οἱ ὅποιοι νὰ σὲ χαροποιήσωσιν ὅσον καὶ σὺ ἐχαροποιήσας ἐμέ.

—Καὶ σὺ δὲ, κύρ Οὐάλτερ, τί σκοπεύεις νὰ γείνης; ἠρώτησεν ὁ διδάσκαλος τὸν ἄλλον παῖδα.

—Μ' ἀρέσει νὰ γείνω ἱεροκλήρυξ, —εἶπεν ὁ Οὐάλτερος.

—Ἄ! —Εἶπε μειδιῶν ὁ διδάσκαλος, —λοιπὸν τὸ στρατηγικὴν τάπεχαιρέτησας διὰ παντός. Ἐνόμιζον, ὅτι ἐσκόπευες νὰ γείνης στρατηγός. Ἄλλ' ὅμως καὶ ὡς ἱεροκλήρυξ δύνασαι νὰ γείνης καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐὰν ὑπακούης εἰς τὰ παραγγέλματα τοῦ Θεοῦ, ὅπως οἱ στρατιῶται ὑπακούουσιν εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ἀνωτέρων τῶν, καὶ ὑπερασπίξῃς τὴν τιμὴν καὶ τὴν βασιλείαν τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρός σου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐναντίον πάσης κακίας καὶ πονηρίας διὰ λόγου, δι' ἔργου καὶ μάλιστα διὰ τοῦ παραδείγματος καθ' ἑλὴν σου τὴν ζωὴν, θὰ γείνης χρησιμώτερος εἰς τὴν πατρίδα σου καὶ τὸν κόσμον παρὰ τὸν κἀλλιστον τῶν στρατηγῶν, καὶ μετὰ τὴν μάχην τῆς ζωῆς ταύτης θέλεις λάβει στέφανον αἰωνίου δόξης. Εἴθε ὁ Κύριος νὰ σὰς ἐνισχύσῃ, ὥστε νὰ προξενῇτε χαρὰν εἰς τοὺς γονεῖς σας, διότι εἶναι ἀξιόλογοι ἄνθρωποι. «Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου,» εἶναι ἡ πρώτη ἐντολὴ μὲ ὑπόσχεσιν. Μὴ λησμονήσητε, ὅταν ἡλικιωθῇτε καὶ γείνητε ἄνδρες, ὅτι ἀκόμη εἰσθε τέκνα τῶν γονέων σας. Ποτὲ μὴ λησμονήσητε τοῦτο. Καὶ τώρα, τέκνα μου, ὑπάγετε καὶ ὁ Θεὸς νὰ ᾖναι μαζὺ σας καὶ νὰ σὰς διαφυλάττῃ ὅπουδῇποτε καὶ ἂν εὐρεθῇτε.»

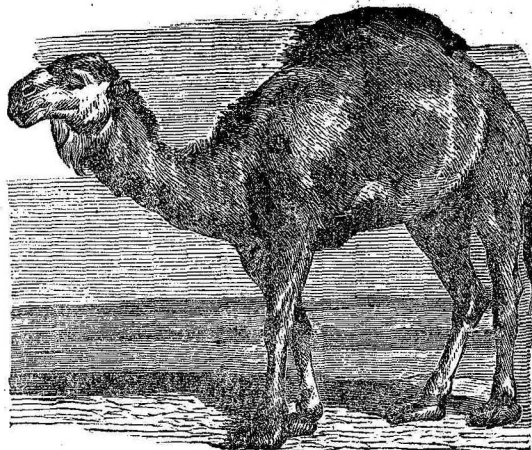
—Ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν! ἦσαν οἱ τελευταῖοι λόγοι τῆς μητρὸς, καθ' ἣν σιγμὴν ἀνεχώρουν ἀπὸ τὴν παλαιὰν οἰκίαν.

—Ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν! ἐπανελάβεν ὁ πατήρ, καθὼς ἐξῆλθον τῆς κωμοπόλεως τῶν. Ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν εἰς τὴν νέαν μας κατοικίαν. (ἀκολουθεῖ.)

ΔΟΚΙΜΗ ΤΗΣ ΦΙΛΙΑΣ.

«Τίς εἶναι φίλος ὡς ἐγώ;» εἶπεν ἡ Σκιά πρὸς τὸ Σῶμα. «Δέν σοι ἀκολουθῶ ὅπου καὶ ἂν ὑπάγῃς; —εἴτε μὲ τὸ φῶς τοῦ Ἥλιου, εἴτε μὲ τὸ φῶς τῆς Σελήνης, ποτὲ δέν σε λησμονῶ.

Ἀληθῶς, εἶπε τὸ Σῶμα, εἶσαι μετ' ἐμοῦ καὶ μὲ τὸ φῶς τοῦ Ἥλιου καὶ μὲ τὸ φῶς τῆς Σελήνης, ἀλλὰ ποῦ εἶσαι ὅτε οὔτε Ἥλιος οὔτε Σελήνη φέγγει ἐπ' ἐμέ;

ΚΑΜΗΛΟΣ ΑΡΑΒΙΚΗ.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μικροὺς μας ἀναγνώστας δέν εἶδον πιθανὸν ποτὲ κάμηλον. Εἰς τοὺς τοιοῦτους αἰ παροῦσαι εἰκονογραφίαι δίδουν ἀκριβῆ εἰκόνα τοῦ ὠφελίμου τούτου ζώου.

Δύο καὶ μόναι παραλλαγὰι τῆς καμήλου ὑπάρχουσιν, ἡ Ἀραβικὴ καὶ ἡ Βακτριανή. Ἡ πρώτη ἔχει ἓνα μόνον ὕδον, ἥτοι καμπύραν, ἡ δευτέρα δύο. Ἡ πρώτη εἶναι μεγαλειτέρα καὶ ταχύτερα τῆς δευτέρας, καὶ τὴν μεταχειρίζονται ἀντὶ τοῦ ἵππου, ὅθεν καὶ *δρομάς* ὀνομάζεται. Ἡ δευτέρα μικροτέρα ἀλλ' ἰσχυροτέρα καὶ χρησιμεύει ὡς ἰσχυρότερον ζῶον σηκώνουσα πολλάκις μέχρι 400 ὀκάδων βάρους.

Ἡ κάμηλος εἶναι τὸ μόνον ζῶον, τὸ ὁποῖον δέν εὐρίσκεται, καθ' ὅσον γνωρίζομεν, εἰς ἀγρίαν κατάστασιν. Εἶναι δ' ἐν χρήσει εἰς τὰς ἀμμόδεις καὶ ἐρήμους χώρας τῆς Ἀσίας καὶ Ἀφρικῆς καὶ τὰς Καναρίους νήσους.

Ὁ Ἀραβὸς χρῆσται τὴν ὑπαρξιν καὶ εὐζωίαν του εἰς τὴν κάμηλον διότι αὕτη τῷ δίδει τὴν τροφήν τε διὰ τοῦ γάλακτος καὶ τοῦ κρεάτός της, καὶ ἐκ τοῦ μαλλίου της κατασκευάζει τὰ φορέματα καὶ τὰς σκηνάς του. ἡ ζώνη καὶ τὰ σανδάλιά του προσέτι κατασκευάζονται ἐκ τοῦ δερματός της.